

РЕШЕНИЕ

№ 7520

гр. София, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 163 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М.Г.К.

при участието на секретаря ИЛ.Б.В.
като разгледа докладваното от М.Г.К. Гражданско дело № 20231110122612 по описа за 2023 година

Предявени са обективно и субективно кумулативно съединени искиве с правно основание чл.79 ЗЗД и чл.86 ЗЗД във вр. с чл.149 и сл. ЗЕ и чл.5-9 ЗН.

Производството е образувано по подадена в съда искова молба /ИМ/ от ищец Т.С. ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район К.С., ул.Я № **, **срещу** ответник И. К. В., родена на 23.6.1955г./без бълг.гражданство/ в Р.Б, **с със съдебен адрес** гр.София, ул.М.Б. № 4а, вх.Б, ет.5, чрез особен представител адвокат А. П. Д., с предявени кумулативно обективно и субективно съединени искиве **да бъдат осъдени ответника да заплати** на ищеца СЛЕДНИТЕ СУМИ - **обща сума 284,75 лева/лв./**, от които 200,96 лв. - главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия/ТЕ/ за период 1.5.2019г.-30.4.2021г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на депозиране на исковата молба в съда – 28.4.2023г. до окончателното погасяване на задълженията, и сумата 43,89 лв. - лихва върху главницата за топлинна енергия/ТЕ/ за период 15.9.2020г.-5.4.2023г., и сумата от 31,92 лв. - главница, представляваща цена за извършване на услугата дялово разпределение/ДР/ през период 1.3.2020г.-30.4.2021г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на депозиране на исковата молба в съда – 28.4.2023г. до окончателното погасяване на задълженията, и сумата от 7,98 лв. - лихва върху главницата за дялово разпределение/ДР/ за период 16.5.2020г.-5.4.2023г., като сумите са начислени за топлоснабден имот с адрес гр.София, район Т, ул.К.Б. 1-ви №51, ет.5, ап.14, с аб.№ *****, ИД№ *****, инсталация № ****.

Обстоятелствата, от които се твърди, че произтича претендираното право: Ищецът, твърди, че ответникът като наследник на починалата си майка Е. Г. Т., е потребител на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл.153, ал.1 ЗЕ, като починалата майка е била абонат на ищеца. Твърди се, че ответника дължи начислените суми за периода описан в ИМ, за топлоснабдения имот посочен в ИМ. Сочи, че релевантна в настоящия случай е разпоредбата на чл.63, ал.1 от ОУ за продажба на топлинна енергия за битови нужди, съгласно която: „При смърт на клиент – физическо лице, наследниците или лицето, придобило жилището по силата на договор за гледане и издръжка или по дарение, са

длъжни да уведомят писмено продавача в срока по чл.12, т.12 /30-дневен/, чрез подаване на заявление за промяна на партидата. Посочва, че съгласно чл.33 от ОУ на ищеца, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл.32, ал.1 и ал.2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Също така имат задължение да заплащат стойността на фактурата по чл.32, ал.2 и ал.3 ОУ за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно влезлите в сила ОУ топлопреносното предприятие начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл.32, ал.2 и ал.3, ако не са заплатени в срока по ал.2. При неизпълнение в срок на задълженията по ал.2, Клиентите заплащат на продавача обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия. Твърди, че ответникът не е изпълнил насрещното си задължение, като не е заплатил стойността на доставената топлинна енергия за посочения период и цената на услугата дялово разпределение. Твърди, че ответника е изпаднал в забава.

Моли съдът да уважи претенциите, с присъждане на сторените по делото разноски.

ОТВЕТНИКЪТ, чрез адвокат, назначен от съда като **особен представител**, оспорва исковете по основателност и размер, а също и като недопустими. Оспорва, че са недопустими, защото нямало данни дали ответника е приел наследството на майка си, или е направило отказ от наследство. Оспорва исковете и като неоснователно, защото няма приемане на наследството, че наследодателя е бил потребител на услуги на ищеца приживе, и твърди, че сумите са **погасени по давност**. Оспорва, че ОУ не са били в сила за наследодателя.

Поради изложеното се иска отхвърляне на исковете предявени срещу ответника.

В открито съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител по пълномощие, изразява становище, че поддържа предявените искове и моли същите да бъдат уважени.

В открито съдебно заседание ответникът, чрез представляващ адвокат назначен като особен представител, изразява становище за отхвърляне на исковете.

В открито съдебно заседание третото лице помагач на страната на ищеца ДАЛСИЯ ЕООД, ЕИК *****, редовно призовано, не се представлява от адвокат или юр.консулт. Представят молба по делото с вх.№ 36319/05.02.2024г. с приложения, приета като доказателство по делото от съда.

Съдът на основание чл.12 и чл.235 ГПК, и след съвкупна преценка на събраните доказателствата по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и съобразявайки становището на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото са приети като доказателства следните копия на писмени документи – Пълномощно за ищеца/л.9/; списък на живущите в процесната сграда в гр.София, ул.Борис 1-ви № 51 от 20.10.1974г./л.10/; Молба от Е. Т. от 14.8.1989г. за спиране на топлоподаване в процесен апартамент/л.11/; Молба за откриване на партида от Е. Т. от 12.4.1989г./л.12/; Молба за закриване на партида от Е. Т. от 12.8.1988г./л.13/; Молба за откриване на партида от Е. Т. от 6.7.1992г./л.14/; Договор между СЕС и фирма „МХ Е” ООД за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия от 23.9.2002г./л.15-16/; Протокол от Общо събрание на собствениците на етажната собственост за избор на фирма за дялово разпределение и списък на етажните собственици от 16.7.2002г., като Е. Г.Т. е вписана за ап.15 /л.17-19/; Обща фактура № 1005276819/31.7.2020г./л.20-21/; Обща фактура № 1013827046/31.7.2021 г. /л.22-23/; Извлечение от сметки за дължими суми за процесния период за аб.№ *****/л.24/; Договор между „Т.С.” ЕАД и „МХ Е” ООД от 9.6.2020г./л.25-31/; Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от “Т.С.” ЕАД на

потребители в гр. София публикувани в пресата на 11.7.2016г./л.32/.

По делото е прието като доказателство писмо от СО-район Т с вх.№ 137010/16.5.2023г. ведно с удостоверение за наследници на Е. Т./л.39-40/.

По делото е приета и справка за липсата на отказ от наследство вписан от отв.И. К.В. от наследството на майка ѝ Е. Г.Т. в период 14.6.2014г.-24.1.2023г.

По делото е приета като доказателство молба с вх.№ 36319/5.2.2024г. на третото лице помагач ДАЛСИЯ Е ЕООД/със старо наименование МХ Е/, ЕИК *****, и документите приложени към нея/л.114-119/, от които е видно, че партида за спорния имот №***** е записана на Е. Г.Т., като въпреки настъпилата ѝ смърт през 2014г./за което по делото са събрани писмени доказателства/ партидата не е променена. От формулярите за отчет е видно, че подпис за Е. Г.Т. е поставян от абоната за ап.15/л.117-118/.

По делото е приета СТЕ/л.120-129/, която като обективна и компетентно изготвена, съдът кредитира изцяло. Заключениеето не е оспорено от страните. От същата се установява, че сградата, в която се намира процесния апартамент е топло-снабдена с непрекъснато топло-подаване за процесния период, като за имота е осигурен достъп за отчет. Дяловото разпределение е извършено при спазване на нормативната уредба. В имота са монтирани три отоплителни тела, за които ТЕ е отчетена като „0“ потребление в процесния период/за два отоплителни сезона/. Начислена е ТЕ за отопление от сградна инсталация. Няма начисляване на ТЕ за отопление или за подгряване за топла вода. Като за водомер за топла вода отново е отчетена „0“. Общо е начислена сума 202,09лв. без да се отразени стари задължения, изравнявания, корекции и просрочени задължения по фактури, нито е посочена услугата ДР. Отчисления са направени за технологични разходи, които са останали изцяло за сметка на ищеца.

По делото е приета ССЧЕ/л.131-139/, която като обективна и компетентно изготвена, съдът кредитира изцяло. Заключениеето не е оспорено от страните. От същата се установява, че за процесния период за неплатени фактури са отразени плащания за сумата от 1,13лв. Дължими са останали 200,96лв., след приспадане на платено и корекции на дължими суми. Начислено за ДР е сума 31,92лв. Общо главниците за ТЕ и ДР са 232,88лв. Общо лихвата възлиза на 51,87лв., от които 43,89 върху главница ТЕ, и 7,98 върху главница ДР. Общо дължимата сума за главници ТЕ, ДР и лихви след 1.3.2020г. възлиза на 207,88лв. по изчисления на ВЛ.

От служебно изготвена справка от особените книги към СРС за приемане и отказ от наследство се установи, че няма такива за наследството на Е. Г.Т. /л.112/.

По делото е прието писмо от СО-ДОП от 8.3.2024г., получено след издадено на ищеца съдебно удостоверение/СУ/, с приложена Декларация за собственост от 26.3.1998г. на процесния ап.14 от Е. Г.Т., подадена чрез пълномощник Валентина Борисова Лазарова /л.154-162/.

По издадено в полза на ищеца СУ е приета молба с вх.№110301/3.4.2024г. с писмени документи от Агенция по вписвания, и от СО- НАГ, за собственост на процесния ап.14 на Е. Г.Т./л.164-188/.

Други доказателства от значение за предмета на спора в предвидените в процесуалния закон срокове не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните **правни изводи:**

По иска по чл.79 ЗЗД вр. чл.149 ЗЕ и чл.5-9 ЗН

За основателността на иска ищецът следва пълно и главно да докаже, че през процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение за доставката на топлинна енергия, обема на реално доставената на ответника топлинна енергия за

процесния период, както и че нейната стойност възлиза на спорната сума.

Съобразно разпоредбата на чл.79, ал.1 ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнение заедно с обезщетение за забава или с обезщетение за неизпълнение.

Съгласно разпоредбата на чл.153 ЗЕ /приложима редакция след 17.7.2012г./, потребител на топлинна енергия за битови нужди, респективно задължено лице за заплащане цената на доставена такава във връзка с чл.155 ЗЕ, е собственик или ползвател на имот, който ползва топлинна енергия с топлоснабдител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, поради което отношенията между собственика и ищцовото дружество възникват от момента, в който лицето придобие правото на собственост или ограничено вещно право върху имота и се прекратява с изгубването на същото. Предвид цитираната норма на чл.153 ЗЕ, ответника като собственик на процесния топлоснабден имот е обвързан по силата на закона от облигация с ищцовото дружество по отношение на доставяната до имота й топлинна енергия, без да е необходимо нарочно изявление от страна на ответника, че желае да закупува доставяната в имота от ищеца топлинна енергия.

В конкретния случай съдът достига до извод, че ответника е наследник на майка си Е. Г. Т., като за това по делото са събрани безспорни доказателства, както и че не е сменил партията при ищеца след смъртта на наследодателя си, който е бил носител на откритата партия за процесния имот при ищеца /на починалата майка на ответника/. Следователно съдът достига до извода, че ответникът, като наследник и собственик на процесния топлоснабден имот, с открит при ищеца абонатен/клиентски номер, се намират в облигационни отношения с ищеца през процесния период и като такъв има качеството на потребител на топлинна енергия. До този извод съдът достига от събраните по делото писмени доказателства.

От служебно изготвена справка от съда се установи, че няма вписан отказ от наследство оставено след смъртта на Е. Г. Т., с което се оборва възражението на ответника, че не е приемал наследството.

В процесния имот е доставяна топлинна енергия в претендираните количества, което се доказва и от писмените документи приобщени към делото и предоставени от ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД, като се установява, че в процесния имот за процесен период са извършени реални отчети, като в имота е влизано от служители на ФДР и е поставян подпис за клиент.

Спорът в производството в крайна сметка се концентрира относно това колко и кои суми са погасени по **давност**. В тази връзка ответникът е упражнила своевременно правата си по чл.120 ЗЗД като е заявила възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираните от ищеца с исковата молба вземания срещу нея. Приложима в случая е кратката три годишна давност, съгласно разясненията, дадени с ТР № 3/2011 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС. Съгласно разпоредбата на чл.114, ал.1 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения, каквито са процесните за главници, давността тече от деня на падежа /тъй като срокът е уговорен в полза на длъжника и кредиторът не може да иска предсрочно изпълнение/. Задълженията на ответник за заплащане на стойността на доставената енергия са възникнали като срочни – според Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди на Т.С. ЕАД месечните суми за топлинна енергия и изравнителните вноски. Следователно за всяка една от претендираните от ищцовото дружество главници, касаещи процесния период, тригодишният давностен срок тече от момента, в който изтича срокът за тяхното заплащане. Доколкото исковата молба е депозирана на 28.4.2023г. в съда, то следва да се приеме, че вземанията на ищеца за период преди 29.2.2020г. са погасени по давност, поради което съдът приема, че ищецът се легитимира като кредитор на главни вземания само за

останалата част от исковия период от 1.3.2020г. до 30.4.2021г. Следователно съгласно приетото заключение на вещото лице по ССЕ Общо погасени по давност са 76,87лв., а са дължими общо за главници ТЕ, ДР и лихви сумата от 207,88лв.

По делото липсват доказателства ответникът да е изпълнил задълженията си да промени партията на имота след смърт на абоната – нейната майка. Липсват доказателства имота да е продаден от ответника след смъртта на Е. Г.Т., няма вписан отказ от наследство в особените книги на съда, следователно ответникът е собственик за процесния период и абонат на ищеца за процесния имот описан в ИМ.

Липсват също така ангажирани доказателства за платени суми от така установените за дължими по събраните доказателства, затова исковите следва да се уважат за сумите, които не са погасени по давност.

По иска по чл. 86 ЗЗД

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните. Съгласно чл.33, ал.1 от Общите условия, купувачът е длъжен да заплаща месечната сума за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася. При забава в плащането потребителят дължи обезщетение в размер на законната лихва. При анализа на тези разпоредби се налага изводът, че независимо от прогнозния характер на месечните сметки, потребителят е длъжен да заплаща същите в уговорения срок, като при забава дължи лихва, а в случай, че след изравняването се установи по-малко количество на потребена енергия, това не се отразява на възникналото вече задължение за лихва върху забавената месечна сметка. Ето защо ответникът дължи лихва върху месечните задължения съгласно издадените фактури, считано от настъпване на падеж, който е 45 дни след изтичане на месечен период от отчитане.

Съдът достига до извод, че исковите за лихва също са доказани в размерите претендирани от ищеца съгласно приетата по делото ССЧЕ, но само за размер, за който не са погасени по давност.

Всички възражения на ответника, освен частично погасени по давност суми са неоснователни и се оборват от събраните по делото доказателства.

Поради изложеното съдът следва частично да уважи предявените икове за период 1.3.2020г.-30.4.2021г. за обща сума от 207,88лв, от които ТЕ-140,19лв., лихва върху ТЕ – 27,79лв., ДР -31,92лв., лихва върху ДР – 7,98лв., и за остатъка на предявяване да отхвърли исковите като неоснователни и недоказани, като това касае само главница ТЕ и лихва върху нея за период 1.5.2019г.-29.2.2020г. в общ размер на 76,87лв.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 и ал.3 ГПК право на разноски имат и двете страни, защото исковите се уважават частично.

Никоя от страните не представя списък с разноски по реда на чл.80 ГПК, като ответника е представляван от адвокат назначен от съда на разноски на ищец.

По делото ищецът е сторил разноски в размер на 1125лв., от които 100лв. за пл.ДТ, 300лв. депозит за назначаване на ОП на ответник, 600лв. депозити за 2 експертизи, 25лв. за 5 бр. издадени СУ на ищеца, 100лв. за юр.к.възнаграждение.

Съразмерно с уважената част от исковите съдът следва да присъди разноски от 821,30лв. от общата сума 1125лв.

Мотивиран от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. К. В., родена на 23.6.1955г./без бълг.гражданство/ в Р.Б, **със съдебен адрес** гр.София, ул.М.Б. № 4а, вх.Б, ет.5, чрез особен представител адвокат А. П. Д., да **заплати** на Т.С. ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район К.С., ул.Я № ***, **СЛЕДНИТЕ СУМИ – обща сума 207,88 лева/лв./**, от които 140,19 лв. - главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия/ТЕ/ за период 1.3.2020г.-30.4.2021г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на депозиране на исковата молба в съда – 28.4.2023г. до окончателното погасяване на задълженията, и сумата 27,79 лв. - лихва върху главницата за топлинна енергия/ТЕ/ за период 15.9.2020г.-5.4.2023г., и сумата от 31,92 лв. - главница, представляваща цена за извършване на услугата дялово разпределение/ДР/ през период 1.3.2020г.-30.4.2021г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на депозиране на исковата молба в съда – 28.4.2023г. до окончателното погасяване на задълженията, и сумата от 7,98 лв. - лихва върху главницата за дялово разпределение/ДР/ за период 16.5.2020г.-5.4.2023г., като сумите са начислени за топлоснабден имот с адрес гр.София, район Т, ул.К.Б. 1-ви №51, ет.5, ап.14, с аб.№ *****, ИД№ *****, инсталация № *****, на основание чл.79 ЗЗД и чл.86 ЗЗД във вр. с чл.149 и сл. ЗЕ и чл.5-9 ЗН, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите като неоснователни и недоказани поради погасяване по давност за главница и лихва за забава за ТЕ и за период 1.5.2019г.-29.2.2020г. за разликата над уважена обща сума от 167,98лв. до предявената обща сума от 244,85лв., и **ОСЪЖДА да заплати** и сумата от **821,30 лева**, представляваща разноски сторени от ищеца пред СРС по предявените икове, съразмерно с уважената част от исковите, на основание чл.78, ал.1 и ал.8 ГПК.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на ДАЛСИЯ Е ЕООД, ЕИК *****, като трето лице помагач на страната на ищеца Т.С. ЕАД.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в **двуседмичен срок** от уведомяването на страните със съобщение за постановяването му.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните и не третото лице помагач ведно със съобщение, по възможност по електронен път!

Съдия при Софийски районен съд: _____